

RETROSPECTIVA OTORINOLARINGOLOGIEI MUREȘENE

G. MÚHLFAY
UMF – Clinica ORL Tg.- Mureș

Rezumat: Respectarea predecesorilor, păstrarea tradițiilor și cunoașterea istorică detaliată a elementelor specifice, reprezintă o componentă esențială a caracterului oricărui profesionist. De aceea am considerat nu numai oportună dar mai ales necesară o nouă și mai completă trecere în revistă a începuturilor asistenței medicale otorinolaringologice din Târgu - Mureș, a dezvoltării sale pe parcursul celor șapte decenii și a realizărilor obținute în această perioadă. În completare sunt inventariate multe din perspectivele naționale și chiar internaționale pe care le-a deschis școala târgumureșană prin perpetuarea în acest centru medical și a unui învățământ postuniversitar de specialitate ORL, continuu și deosebit de prodigios.

Summary: Respecting the predecessors, preserving the traditions and the detailed historical knowledge of the specific elements, represent an essential component of character for each professional. For this reason we have considered not only opportunistic but especially necessary a new and more complete enlisting of the beginning of the otorhinolaryngological medical assistance from Târgu-Mureș, its development during seven decades and all its achievements in this periode of time. In completion there have been enumerated many national and even international perspectives given by the medical school from Târgu-Mureș through the perpetuating in this medical centre and by a continuous and extremelly prodigious postuniversity otorhinolaryngological education.

Așa cum se poate observa în general pe scara întregului glob pământesc și pe aceste meleaguri se poate vorbi despre o activitate de specialitate otorino-laringologică propriu-zisă, numai după primul război mondial. Iar aceasta în primul rând datorită situației geografice extrem de favorabile, respectiv aproape de Cluj, care a fost primul (Universitatea de Științe fiind fondată în 1872) și cel mai mare centru de învățământ superior (inclusiv medical) din Transilvania, urmând ca importanță în spațiul unguresc pe cel de la Budapesta. În al doilea rând pe seama rolului istoric al acestui centru civic, care o lungă perioadă de timp a îndeplinit rolul de capitală a ținutului secuiesc. Și în al treilea rând, în concordanță cu tradițiile culturale deosebit de elevate ale acestui oraș (să amintim doar binecunoscutele Biblioteca Teleki și familia Bolyai), s-a încheiat la Târgu - Mureș o adevărată și activă intelectualitate progresistă.

În prioada interbelică asistența medicală ORL mureșană a fost asigurată pe de o parte de numeroși chirurghi care efectuau operații la nas, gât și urechi, fie ca intervenții de urgență, fie ca operații simple (mai ales amigdalectomii), cum este cazul *Dr. Eugen Nicoară* de la Reghin, iar pe de altă parte de un grup restrâns de medici specialiști. Dintre ei unii în modestul compartiment a Spitalului Tg.Mureș, în persoana *Dr. Varga Vasile* și *Dr. Földesi György*, iar alții în cabinetele de specialitate, privat cu staționar a lui *Dr. Osváth Lajos* și cel de la Casa Asigurărilor Sociale a lui *Dr. Sükösd András*
Satu Mare – Studii și Comunicări Seria Științele Naturii
Vol VIII (2007) pp: 303 - 310

(absolvent al Facultății de Medicină de la Universitatea Vineză, promoția 1928).

După 1944 se organizează în cadrul Unității Spitalicești de Stat o secție ORL cu 20 de paturi sub conducerea lui *Dr. Osváth Lajos* și deservit de *Dr. Szűcs László*, respectiv *Dr. Miklós Ádám*, care în 1946 pleacă ca specialist la Sighișoara.

Odată cu înființarea la 27 mai 1945, prin hotărâre de guvern, a Universității Maghiare de Stat la Cluj și mutarea Facultății de Medicină la Tg.Mureș, ia naștere o nouă secție cu 30 paturi în clădirea centrală a Spitalului Clinic, cu un colectiv format din *Dr. Sükösd András* (trecut în 1952 la Policlinica MITc unde a lucrat până în 1965 când moare), *Dr. Osváth Lajos* (plecat la Brașov), *Dr. Szűcs László*, șef de lucrări (plecat la Oradea, apoi în Israel), șeful unității fiind desemnat între anii 1945-1946 în persoana **Prof Dr. Coriolan Andreescu**. Născut la Timișoara, în 1902, a urmat Facultatea de medicină din Cluj, obținând diploma de doctor în 16.04.1926.

Începe cariera profesională :

- ca medic secundar al Spitalului Militar Central, cu gradul de locotenent stagiar, iar din 15.12.1927 este preparator la Clinica ORL din București.
- Se specializează în problemele bronho-esofagoscopiei și radiodiagnosticului, la Viena (1927-1929) obținând și o diplomă

a Facultății de medicină din capitala Austriei.

- A fost medic primar al serviciului de boli de nas, gât și urechi la Spitalul de stat din Brăila (între 1930-1944);
- apoi medic consultant la Casa Asigurărilor sociale și director al Spitalului de stat, respectiv la policlinica școlară din același oraș.
- Este numit profesor la Clinica ORL Tg.-Mureș în anul 1945 pentru ca după 1947 să revină la Brăila unde lucrează pînă la pensionare.

Cariera didactică și științifică cuprinde:

- numeroase comunicări științifice la Congresele române de ORL din 1926, 1927, 1928, 1929 (prezintă în colaborare cu profesorul N. Mețianu, un nou instrument pentru deschiderea abceselor perifaringiene, precum și un nou dispozitiv pentru extracția corpiilor străini din esofag).
- Participă la congresul internațional ORL de la Madrid (1929): prezentând comunicarea “Contributions à l'étude de la technique de l'exploration directe de l'entrée du oesophage”, iar ca singur autor, un nou model de dilatator traheal și “Contribuțiuni la studiul anesteziei mucoasei esofagului în vederea examenului endoscopic”.
- Ca asistent universitar publică lucrarea „Probleme de tehnică și instrumentație în rino-laringologie” (București) și studiile „Klinische Erfahrungen mit dem Tonsillektom; Ein neues Explorations und Extraktionsprinzip zur Entfernung von Fremdkörper im Oesophagus, insbesondere von Münzen”; respectiv „Quelques considérations sur la traitement chirurgical de la rhinite atrophique ozenéuse” în colaborare cu Prof. Țețu I. (toate în 1929).
- „Raport asupra radiodiagnosticului în otorinolaringologie” (1930).
- La 16.06.1931 este numit docent în specialitatea ORL, în baza concursului depus și a lucrării prezentate: „Tehnică esofagoscopiei” (București, 1930).

Funcții:

- Secretar al Societății române de ORL (1929), membru în comitetul de redacție al Revistei române de ORL și al revistei “Analele educației fizice din București”;
- între 1946-1948 a fost ales președinte al Societății științelor medicale, secția ORL.

- În 1947 Societatea maghiară ORL l-a ales membru onorific, iar colectivul de redacție al revistei internaționale “Oto-Rino-Laringologia Danubiana” l-a cooptat ca membru.

Pe parcursul acestor ani se lărgeste colectivul clinicii cu *Dr. Holicska Dezső*, asistent universitar (care pleacă în 1949 la Spitalul din Sfântu - Gheorghe și înființează serviciul ORL de aici, fiind conducătorul lui până în 1953, apoi lucrează un an la Brașov și în final ajunge la Cluj-Napoca), *Dr. Vaska Béla* asistent universitar (plecat din 1952 la Tg.-Secuiesc, apoi la Satu Mare și Ungaria), *Dr. Török Ferenc* șef de lucrări (ajunge la Baia Mare), *Dr. Veress Jolán* șef de lucrări (plecată în Ungaria din 1947) și pentru un scurt timp *Dr. Keresztes Koszta Ádám*. Venit la Tg.- Mureș în 1946, angajat de Ministerul Sănătății împreună cu alți 9 profesori ungari, este numit între 1947-1970 ca următor șef **Prof. Dr. Vendég Vince**. Născut la Chimindia/Kéménd (27 august, 1903), Cehoslovacia, a urmat studiile medicale la Pécs.

Cariera profesională cuprinde:

- Între 1926-1929 funcția de preparator, apoi asistent la Institutul de fiziologie (1929-1932) din Pécs studiind aspecte legate mai ales de diabet și relațiile dintre insulină, respectiv glicemie rezultatele fiind publicate în:
 - Das Schicksal des verschwundenen Zuckers bei der Insulinwirkung – Pflügers Archiv für die gesamte Physiologie des Menschen und der Tiere, 237. Band.6.Heft, Verlagsbuchhandlung Julius Springer in Berlin, 1936.
 - Das Wesen der Insulinwirkung - Pflügers Archiv für die gesamte Physiologie des Menschen und der Tiere, 235. Band.6.Heft, Verlagsbuchhandlung Julius Springer in Berlin, 1936.
 - Zusammenhang zwischen Diabetes Symptomen und Insulinmangel – Zeitschrift für Klinische Medizin, 138 Band. 4. Heft, Verlag von Julius Springer, Berlin, 1940.
- Devine medic specialist la Clinica ORL din Pécs (1936-1940), apoi șef de lucrări la Clinica ORL din Cluj (1940-1946).
- După 1946 lucrează la Clinica ORL din Tg.-Mureș, unde este numit profesor

începând din 1949 și iese la pensie în 1971.

În cariera didactică și științifică:

- Între 1941-1944 publică monografia „Aspectele oto-rino-laringologice ale cordoamelor faringiene” și o serie de lucrări referitoare la actinomicoza cervico-facială și la flora microbiană a rinofaringelui:
 - The influence of the sulfonamides on the clinical symptoms of the ozaena and on its bacterial flora – Revue des sciences Oto-Rhino-Laringologiques, Janvier-Avril, 1946.
 - Contribuțiuni la studiul actinomicozei mandibulare - V. Vendég, Chirurgia, Nr. 4, iulie-august, 1952.
 - Az oralis és nasopharyngealis eredetű aktinomycozisosok patogenézisének mechanizmusa, incubatio ideje, diagnosztikájának nehézségei és modern terápiája – Magyar Sebészet, Nr.3, iunie, 1954.
 - Az ekthyma contagiosum ovium által okozott embei megbetegedések - Bőrgyógyászati és venerológiai szemle, 1958.
- Urmează perioada preocupărilor pentru modificarea reacției vestibulare în diferite îmbolnăviri ale sistemului nervos central și periferic:
 - Alterațiunile caracteristice ale reacțiunii vestibulare în scleroza în plăci – V. Vendég, extras din Ardealul Medical, Nr. 8-9, 1948.
 - Considerații în legătură cu 40 de cazuri de neurinom acustic – V. Vendég, V. Mülfay, P. Nagy, Oto-rino-laringologie, vol. VIII., nr. 2, 1963.
- profilaxia bolilor profesionale, tratamentul chirurgical și citostatic al tumorilor din sfera ORL
 - Contribuții la tehnica radioterapiei de contact a tumorilor maligne din domeniul ORL - V. Vendég, I. Togănel, Z. Szecsei, B. Székely, I. Kozma, Olosz Klára, extras din Oto-Rino-Laringologie, Nr. 3, iulie-septembrie, 1967.
- A studiat lipoproteinozele:
 - Klinische Symptome, Differentialdiagnose und Therapie der Lipoidproteinose – Monatsschrift für Ohrenheilkunde und Laryngorhinologie, Heft 2, 105 Jahrgang, 1971.
 - Simptome clinice, diagnostic diferențial și tratamentul actual al lipoidproteinozei - V. Vendég, S. Antalffy, I. Togănel, I. Mody, Z. Zakariás, B. Székely, C. Drașoveanu, extras din Oto-Rino-Laringologie, octombrie-decembrie, 1968.
- A cercetat mai ales etiologia virală a tumorilor maligne, problemă căruia i-a dedicat întreaga viață și în care au apărut numeroase articole în ziare respectiv reviste românești și maghiare având și un centru de cercetări pus la dispoziție de Ministerul Sănătății din România
 - Virusuri, agenți patogeni comuni ai bolilor umane, animale și vegetale - V. Vendég, Revista Științelor medicale, anul III., seria a III-a, ianuarie 1951.
 - Agenții patogeni comuni ai virozelor umane, animale și vegetale – Vendég Vince, Revista de igienă Microbiologie și epidemiologie, Nr. 3, iulie-septembrie, 1954
 - Boli de origine vegetală. Observații și cercetări asupra rezervorului de virusuri - V. Vendég, E. Ujváry, A. Ábrahám, extras din Dermato-Venerologia, anul III., Nr. 3, mai-iunie, 1958.
 - Epidemie de encefalită virotică de sfârșit de vară-toamnă la Tg.-Mureș, în 1955 (așa numita encefalita de tînțari) – D.Miskolczy, K. Csiki, S. Ábrahám, P. Waitsuk, Cs. Rozalia Wagner – extras din Neurologia, Psihiatria, Neurochirurgia-Nr. 2, martie-aprilie, 1958.
- Împreună cu F. Török, B. Vaska și Z. Zakariás a elaborat șase ediții ale cursului de ORL litografiat pentru uz intern.
- Alte lucrări publicate:
 - Methylcholantren carcinogenesis influenced by vegetable extractes

– Nature, vol. 208, No. 5010, pp. 598-599, November 6, 1965.

- Nővényi vírusok – emberi betegségek : Élet és Tudomány, VIII., 31., 3., 1973.

A fost Membru al Societății Ungare de Otorinolaringologie din 1938.

Odată cu reforma învățământului din 1948 și desființarea secției de la Spitalul de Stat, *Dr. Eugenia Petculescu* pleacă la Constanța, iar cele 20 de paturi trec la Clinica ORL, care va funcționa de la această dată cu 50 de paturi și colectivul lui se lărgeste cu *Dr. Togănel Iosif*. În 1950 clinica se mută în clădirea reamenajată din strada Gheorghe Marinescu Nr. 34 în care funcționează și în prezent. Colaboratorii apropiați ai profesorului *Vendég Vince* în clinică au fost *Dr. Mulfay Vasile*, *Dr. Kraft Géza* (în 1957 pleacă din funcția de asistent universitar, deschide cu 10 paturi și conduce până în 1995 un compartiment la Spitalul din Miercurea-Ciuc care din 1971 devine chiar secție cu 40 locuri atât pentru adulți cât și pentru copii, acestea din urmă fiind deservite de *Dr. Szöcs András* care apoi emigrează) și *Dr. Albert Pászint Éva* (pleacă la Sfântu-Gheorghe în 1952 și din 1953 preia conducerea acestui compartiment cu 15 paturi până la pensionare în 1981, când predă la *Dr. Szentés Ádám*) iar în Centrul de cercetări virusologice de la IMF Tg.-Mureș *Dr. Abraham Sándor* microbiolog și *Dr. Blažek Vladimír* chimist (plecat în Israel).

La sfârșitul deceniului patru și începutul celui de al cincilea se pregătesc la clinică o serie de colegi, dintre care marea majoritate pleacă mai târziu , după cum urmează:

- *Dr. Reizer Mihály* (Baia Mare);
- *Dr. Siklódi Zoltán* (stabilit la Târnăveni până la sfârșitul vieții);
- *Dr. Rad Alexandru* (Spitalul Reghin, din 1960 până la pensionare, 1992) și
- *Dr. Erdélyi Béla* care trece în rețeaua pediatică, respectiv Policlinica de copii

până la pensionarea lui din 1992.

De fapt exista și un compartiment ORL la Clinica de Pediatrie, înființat în anul 1950 de *Dr. Togănel Iosif* și care a fost preluat de *Dr. Mulfay Vasile* din 1955.

Noii specialiști veniți la clinică în următorii ani au fost:

- *Dr. Zakariás Zoltán* (asistent la Disciplina de anatomie);
- *Dr. Kürthy Antalffy Zsuzsa* (asistent universitar, plecat în Germania în 1976);
- *Dr. Dizmatsek Tibor*, respectiv
- *Dr. Nagy Pál*,

ultimii doi au activat mai ales în cadrul cabinetelor policlinice pentru adulți, acoperite în această perioadă prin rotație de cadrele din clinică și

- *Dr. Székely Béla* - care dublează ulterior cabinetul policlinic de copii, urmând ca din 1973 să asigure și asistența de specialitate de la Leagănul de copii.

Sunt pregătite noi generații de specialiști în persoanele lui *Dr. Katonai Béla* (care preia Cabinetul ORL de la Policlinica CFR cu data de 10.VIII.1964 până la pensionarea din 01.VIII.1989), *Dr. Nagy Anna* (ajunsă în Ungaria), *Dr. Prodan Géza* (plecat la Luduș, unde a fost urmat apoi de *Dr. Moraru Lucian*, activ și în prezent) și *Dr. Both Sándor* angajat la cabinetele de specialitate din Clinicile TBC și de Boli Infecto-Contagioase (a plecat ulterior în Germania). Au mai făcut stagii, s-au specializat și apoi au colaborat în această perioadă cu colectivul clinicii *Dr. Mátyus András* (care pleacă în 1960, preia conducerea secției ORL din Odorheiu - Secuiesc de la *Dr. Bakk Sára*, fondatoarea ei în 1954 cu 15 paturi și un ambulator și o conduce până în 1993), *Dr. Demeter Julia* (plecată la Baraolt din jud. Covasna) și *Dr. Vaska Béla* (stabilit la Târgu - Secuiesc, tot județul Covasna).

La mijlocul anilor '60 sosesc în clinică *Dr. Drașoveanu Constantin* respectiv *Dr. Gündisch György* și *Dr. Grépály András*, ultimii doi plecând definitiv în Ungaria în anii '80 și trec prin clinică *Dr. Koszfi János* (ulterior medic primar la Gheorgheni, Județul Harghita) și *Dr. Fodor Domokos* (Toplița, jud. Harghita).

Într-o perioadă de tranziție, între septembrie 1970 și septembrie 1971, șef de disciplină a fost desemnat șeful de lucrări *Dr. Mulfay Vasile* iar conducerea unității a fost atribuită ca interimat, medicului primar - adjunct șef secție de până atunci și după aceea ***Dr. Togănel Iosif***.

El s-a născut la Oravița la data de 28 ianuarie 1919. Se înscrie la Facultatea de medicină de la Cluj împreună cu care se refugiază între 1940-1944 la Sibiu. Obține secundariat în Chirurgie (29.05.1945) apoi în ORL la Spitalul Tg.-Mureș, iar din 1949 devine medic specialist consultant la Policlinica școlară urmată de cea de copii și de secția de la Clinica de Pediatrie.

Medic primar din 10.12.1957, este numit prin ordinul MSPS. Nr. 671 din 23.07.1959 adjunct de șef de secție la Clinica ORL, unde îndeplinește atribuțiile specifice până la pensionarea din 1988.

A participat și la munca didactică predând cursuri și lucrări practice studenților în perioada 1961-1963. Și-a dat doctoratul în 1979 la specialitatea TBC dintr-un subiect de graniță și a participat la elaborarea a peste 70 de lucrări științifice, abordând

temele sale preferate: cancerul de laringe, patologia și tratamentul radical cervical, traumatismele ORL. A fost decorat cu „Ordinul Muncii” clasa a III-a în 1965, respectiv „Medalia Muncii” și „Meritul Sanitar”. De asemenea a primit „Diploma de excelență în ocrotirea sănătății populației din România” în 2002. Încetează din viață la 06.01.2005.

Din 1971 și până în 1973 este numit șef de Disciplină și Director de clinică **Conf. Dr. Pop Vasile**.

S-a născut în comuna Pribilești, județul Maramureș la 13 mai 1917. A urmat Facultatea de medicină din Cluj(1936-1942).

Și-a susținut teza de doctorat la Sibiu cu subiectul „Variațiunile anatomice ale sinusurilor posterioare” în 1942.

Carierea profesională cuprinde etapele de:

- Medic auxiliar al Clinicii ORL din Cluj (din 11.01.1939) apoi preparator bugetar (01.03.1941) respectiv asistent (01.02.1945) obținând titlul de medic specialist în martie, 1946 iar în aprilie-mai 1947 trece examenul de medic primar.
- La 13.12.1948 este transferat la Spitalul din Satu Mare până la 01.01.1961.
- După această dată ajunge cercetător principal, specialitatea ORL, la Catedra de fiziologie a IMF București și la 01.08.1963 este angajat medic primar la Clinica ORL a Spitalului Colțea, unde devine din 1964 responsabil al Secției de oncologie.
- La 01.12.1971 este numit conferențiar ocupând postul de conducător al Clinicii ORL de la IMF Tg.-Mureș.

Carierea didactică și științifică se remarcă prin:

- organizarea la Satu Mare a primei consfătuiri regionale de ORL (1957), participarea la Conferința de audiologie de la Sibiu (1959) cu lucrarea „Aspecte ale influenței surdității asupra limbajului în procesul de demuțizare”, și cu comunicări la Conferința națională de ORL (1957) și la manifestarea regională de la Ploiești (1960).
- La Institutul de fiziologie normală și patologică „D. Danielopolu” a făcut cercetări în problemele fiziologiei muncii, asupra modului de comportare a funcției auditive la muncitorii ce suportă variații importante ale presiunii barice.
- Participă la al XVIII-lea Congres al Societății Latine ORL din Catania-Italia (16-19.04.1968) cu o comunicare în colaborare cu profesorul Șt. Gîrbea:

„L’Action des variations de pression sur l’analysateur auditif”, publicată sub formă de fasciculă de Societas oto-rhino-laryngologica Latina, Catania, 1968.

- A participat cu studii și comunicări la al LIV-lea Congres național italian de ORL și patologie cranio-facială (Roma, 19-23 09.1967).
- Teme preferate: studiul tumorilor glomusului jugular și carotidian, chirurgia laringiană și a porțiunii periferice a facialului.

Funcții:

- A fost membru a Sfatului Științific al Institutului de ORL.
- A făcut parte din redacția Revistei științelor ORL din Cluj (1942-1947) și a mai colaborat la: Ardealul medical, Annales de chirurgie (Paris), ORL, Fiziologia, Revista științelor medicale, Studii și cercetări de fiziologie, Archives de l’Union Médicale Balkanique, Produse farmaceutice

Cărți:

- Coautor la manualul „Elemente de fiziologie normală și patologică”, redactând capitolul „Analizatorul acustico-vestibular” (București, 1962)
- A contribuit substanțial la elaborarea filmului științific „Laringectomia orizontală supraglotică”

Urmează între anii 1973-1991a conducerea Clinicii și a Disciplinei ORL **Prof. Dr. Mulfay Vasil**, născut la 20 aprilie 1923, la Tg.-Mureș. Studiile superioare le-a început la Facultatea de Medicină de la Universitatea Clujană (1942-1943), le-a continuat la Budapesta (1944-1945), respectiv Hale an der Saale și München, din Germania (1946-1948), pentru a le termina și a primi diplomă în medicină în iulie 1948, tot la Tg.-Mureș.

Carierea profesională este marcată de:

- Specialist ORL în 1960, doctor în medicină cu teza: „Abordarea transnazală a căilor lacrimale” (Iași 1966) și medic primar ORL în 1976.
- Asistent universitar, șef de lucrări și conferențiar universitar (1971-1982), obține gradul de profesor în 1982 fiind titular până în anul 1991, după care este numit profesor consultant, fiind activ până în 2005.

Cariere didactică și științifică cuprinde:

- Autor și coautor la peste 300 de studii și articole publicate în revistele de specialitate din țară și din străinătate dintre care enumerăm:
 - Buletinul ORL (1953-1955);
 - Anuarul IMF Tg.-Mureș (1955);
 - Revista Medicală Tg.-Mureș (1955-56, 1958, 1960-64, 1966-68, 1970, 1972-83, 1985-87, 1989, 1991, 1997-98);
 - Oto-rino-laringologie (1956-61, 1963, 1965-68, 1970, 1972-83, 1985-87, 1989, 1991, 1997-98);
 - Orvostudományi Értesítő (1957);
 - Orvosi Hetilap (1958);
 - Viața Medicală (1958)
 - Wiener klinische wochenschrift (1960);
 - Chirurgia (1960);
 - HNO Berlin-New York (1960, 1969-1970, 1975);
 - Radiologie (1963);
 - Oftalmologie (1964, 1967-70, 1973-74);
 - Fül-orr-gégegyógyászat (1994);
 - Jurnalul medicinei românești (1994);
 - Almanahul Medical (1998);
 - A editat în repetate rânduri cursurile universitare ORL de uz intern în cele două limbi de predare ale UMF Tg.- Mureș, atât pentru studenții generaliști cât și pentru stomatologi.
- A fost membru în comitetul de redacție a HNO Zenhalblatt din Berlin între anii 1967-1970, realizând peste 500 de recenzii.
- A scris „Criterii de expertiză medicală și recuperarea capacității de muncă în unele afecțiuni ORL” - București; Ministerul Sănătății, Ministerul Muncii, Academia de Științe Medicale, 1976.
- A fost „Evidențiat în munca medico-sanitară” în 1980 și a fost membru de onoare a secției de științe medicale al Academiei Ungare din 2002 până la sfârșitul vieții (2.septembrie.2007).
- Cărți publicate:
 - Metode de neurofiziologie - Editura Medicală, 1984.
 - Profilaxia și tratamentul ORL - București, Editura Medicală, 1993.
 - Etiopatogenia, profilaxia și tratamentul otitelor medii - V. Mulfay, Gh. Mulfay – București, Editura Medicală, 1999.
- A organizat conferința națională ORL de la Sovata, în 1977 și două manifestări regionale la Tg.-Mureș și la Sfântu - Gheorghe.
- A participat:
 - la primul Congres Mondial de Ergoftalmie de la Madrid, 1-4 mai 1973, cu lucrarea „Radiodiagnosticul căilor lacrimale”.
 - la al treilea simpozion internațional de ateroscleroză din Berlinul de Vest, 25-28 octombrie, 1973, cu lucrarea „Diagnosticul precoce al aterosclerozei pe baza modificărilor vasculare ale limbii”.
 - la al XI-lea Congres Internațional de Cancerologie din Florența, Italia , 20-26 octombrie 1974, cu lucrarea „Diagnosticul precoce al cancerului de maxilar superior”.
 - la majoritatea manifestărilor științifice din țară și la primul congres EUFOS de la Paris din 1988 cu două lucrări prezentate având titlurile „La Respiration Buccale Et Les Sinusites Paranasales ” și „Le Traitment Des Rhinites Vaso-Motrices Par Fenestration De Cloison”.
- A efectuat un schimb de experiență de o lună în diferite centre medicale din fosta Cehoslovacie în 1966.
- Invenții:
 - Pensă septală pentru înlocuirea tamponamentului nazal după operațiile de sept nazal. Certificat nr. 135. din 20 mai 1955.
 - Tratamentul conservativ al mastoiditelor acute prin puncția apofizei mastoidiene. Certificat nr. 70. din 12 septembrie 1958.
 - Stativ triunghiular pentru contrastografia sinusurilor paranasale. Certificat nr.3/1962. din 17 noiembrie 1972.

În această perioadă noii colegi sosiți au fost :

- *Dr Florea Felicia*, venită ca asistentă universitară în 1973.
- *Dr. Florea Constantin* din 1976 (fost adjunct șef de secție este medic primar la Clinica ORL Tg.- Mureș);
- *Dr. Mühlfay Gheorghe* din 1980.

Din seria nouă de specialiști formați în clinică în anii '80 rămân, de această dată, majoritatea în centrul medical târgumureșean, activând în prezent fie în clinică, fie în policlinici:

- *Dr. Muică Lucia* (în prezent medic primar și adjunct de șef de secție al clinicii);
- *Dr. Okány László* (ajuns în Ungaria);
- *Dr. Togănel Mona* (Policlinica Nr.II.);
- *Dr. Szócs Mihály* (medic primar la Clinica ORL), iar după 1990
- *Dr. Măgureanu Nicuța* (plecată în Canada), respectiv
- *Dr. Sabău Sorin* pe linie didactică, în calitate de asistent universitar stagiar și

colaborator al noului șef, desemnat la conducere în 1991, fiind și în prezent, în persoana **Prof Dr. Drașoveanu Constantin**, născut la 4 aprilie 1938, la Sibiu, a urmat Facultatea de medicină din Cluj absolvind-o în 1961. Doctor în medicină cu teza: „Cercetări de electromiografie velo-palatină și faringo-laringiană în unele sindroame bulbare și pseudobulbare în afecțiuni ale nervului recurent și ale faringelui” (1972).

Cariera profesională:

- Medic în mediu rural (1961-1964).
- Din 1964 medic la Clinica ORL Tg.- Mureș, parcurgând prin concurs toate treptele ierarhiei universitare: asistent universitar (1967-1974), șef de lucrări (1974-1980), conferențiar (1980-1990) și din 1991 profesor. De asemenea este și șeful Catedrei de Chirurgie de la UMF Tg.- Mureș.

Cariera didactică, științifică:

- A publicat 62 de articole științifice ca prim și coautor în reviste de specialitate ca:
 - Clujul Medical : „Aspecte ale plastiei nasului cartilagos” (1978).
 - Otorinolaringologia : „Dificultăți în rinoplastie” (1985), „Timpanoplastia în supurația cronică auriculară” (1986), „ Osul autolog și cel alogenic în timpanoplastie” (1988), „Comunicarea timpano-antro-mastoidiană” (2000), revistă în a cărei redacție este

colaborator.

- Domeniile preferate ale specialității sunt: chirurgia estetică a nasului și microchirurgia auriculară pe care le-a introdus în practica curentă a clinicii.
- A participat la congresele naționale de ORL și cele internaționale din Ungaria (1978) respectiv Austria (1988).
- Publică „Îndreptarul de lucrări practice” a disciplinei în 1981 și cursul propriu de „Patologie ORL” – Tg.-Mureș, University Press, 2000, precum și o carte în colaborare intitulată „Electromiografia musculaturii oculare extrinseci și a celei velopalatine, faringiene și laringiene” – B. Așgian, F. Fodor, C. Drașoveanu – București: Editura Academiei Române, 1993, 240 pag.
- A condus, respectiv îndrumă și în prezent numeroase Teze de doctorat.

Din grupul de rezidenți sosiți la specializare în 1992 au făcut parte:

- *Dr. Neagoș Birău Adriana* (Clinica ORL și Centrul Medical Galenus);
- *Dr. Oltean Bianca* (Policlinica de copii);
- *Dr. Fodor István* (șef de secție ORL la Spitalul din Miercurea - Ciuc);
- *Dr. Rus Mariana* (în prezent Directoarea Policlinicii CFR din Tg.Mureș);
- *Dr. Dóczy Annamária* (Policlinica Nr. I.);
- *Dr. Suciu Lenuța* (Policlinica Nr. II.);

Urmează *Dr. Gál Zoltán* (Policlinica ORL Miercurea - Ciuc), *Dr. Târcoveanu Carmina* care după 2000 a preluat cabinetul și secția cu paturi de la Sighișoara, deservit înainte de *Dr. Filipescu Nicolae* și urmat de *Dr. Buzogány Lenke*, pensionată în 2005. La Reghin activează în prezent *Dr. Metaxa Enrico* pe linie de spital și *Dr. Grama Maria* în sectorul privat, iar la Târnăveni *Dr. Cărălanu Nicolae*.

Trebuie menționată înființarea în 1995 a compartimentului ATI cu 5 paturi, acoperită prin venirea medicului specialist și actual primar *Dr. Cîmpeanu Luminița*, un moment crucial în activitatea de zi cu zi având în vedere că de atunci marea majoritate a intervențiilor chirurgicale au fost efectuate în anestezie generală.

Au mai terminat la noi specializarea:

- *Dr. Juncu Alice* (Tg.- Mureș);
- *Dr. Andrászek Csaba* (Odorheiu Secuiesc);
- *Dr. Bronescu Valeriu* (Rupea apoi Brașov);
- *Dr. Vascu Cornel* (Făgăraș);
- *Dr. Cășăuțanu Boris* (Ambulatorul de specialitate al Clinicii).

În prezent se pregătesc alți 9 rezidenți în cadrul școlii otorinolaringologice din Târgu-Mureș, continuând să promoveze, așa cum este firesc, la viitoarele lor locuri de muncă, incontestabilele ei valori și realizări.

Bibliografie:

1. V. Mülfay: Scurt istoric al dezvoltării otorinolaringologice din Județul Mureș, mss. 1976.
2. P. Miloșescu, C.I. Bercuș: Din trecutul O.R.L. din România, Ed. Medicală, București 1979, pag. 128-135.
3. D. Szentannai: A székelyföldi F.O.G. múltja, jelene, jövőfűrkészés, Odorheiu - Secuiesc, 2006.